

finde det Allermindste, som ligner tilbagevirkende Kraft." Det ærede Medlem gik dernæst videre og henviste til en Rancelliskrivelse, der tillægges Drsted, og som er fra Aaret 1834; denne Rancelliskrivelse skal jeg forbigaa, da der ikke foreligger noget Citat af den, og jeg saaledes ikke har noget fast Holdpunkt i den Henseende. Men saa gjorde den ærede Drdfører opmærksom paa, at Drsted havde skrevet en udmærket Afhandling angaaende Lovs tilbagevirkende Kraft, og den vilde han nu gjøre os bekendte med. Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) maatte da vende sine Ord til Drsted og ikke til Drdføreren, thi hvad der nu kom, var Drstedes og ikke Drdførerens. Jeg vover nu den Paastand, at hvad den ærede Drdfører derefter fremsatte, var hans og ikke Drstedes, og jeg skal tillade mig naere at gaa ind paa Spørgsmaalet og at godtgjøre, hvad jeg her har sagt.

Da Drdføreren gaar nærmere til Sagen, efter at vi paa den Maade, jeg nu har betegnet, vare forberedte til at høre, hvad Drsted sagde, saa siger han, at hans — Drstedes — Regel er netop denne: „at de Kontrakter, som maatte være indgaaede under den gamle Lovs Herredømme, skal man bedømme og lade afvise sig efter den gamle Lovs Regler, men at den nye Lovs Regel træder i Virksomhed for den nye Retshandel, som affluttes." Det er jo den Sætning, der stemmer med, hvad der forelaa ved 2den Behandling og ogsaa den Gang blev vedtaget. De Citater, som den ærede Drdfører gav os, findes i Drstedes Haandbog for den danske og norske Lovkyndighed, 1ste Bind, og de ere hentede dels fra hans almindelige Bemærkninger, dels fra hans Betragtning over de specielle Tilfælde; de to første Citater ere hentede fra Drstedes almindelige Bemærkninger, og det sidste hidrører fra hans Afhandling om de specielle Tilfælde, hvor de almindelige Bemærkninger gives Anvendelse paa de enkelte Tilfælde. For at ærede Medlemmer, som ville se Sagen efter, kunne have større Lethed derved, skal jeg bemærke, at de to første Citater findes i det nævnte Bind af Drstedes Skrifter Pag. 168, og det sidste Pag. 196. I sine almindelige Betragtninger over Lovs tilbagevirkende Kraft opstiller Dr-

sted en Regel, der er indbefattet i saa faa Linier, at jeg tør udbede mig den høitærede Formands Tilladelse til at oplæse dem, da det er Hovedpunktet i Sagen. Drsted siger her: „At det virkelig Forbigangne, at de Handlinger, som det ei er muligt at indrette efter den nye Lov, bør bedømmes efter de forhen gjældende Love og Retsregler, kan ikke være nogen Tvivl underkastet; thi den nye Lovs Anvendelse paa saadanne Tilfælde vilde dels være umulig, dels hensigtsløs og uretfærdig." Det er jo netop den Paastand, som er fremsat af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup); han har just forlangt, dette, at, hvad der virkelig var forbigangent og fuldbyrdet under den gamle Lovs Herredømme, skulde bedømmes efter den gamle Lovs Regel, og det er ogsaa den Hovedregel, som Drsted opstiller i den Henseende. Nu følge derefter de Citater, som den ærede Drdfører har givet os, og man skulde da tro, at Drsted var gaaet ud paa at indskrænke den almindelige Regel, men Fortsættelsen af Afhandlingen gaar netop ud paa det Modsatte. Han oplæser det Spørgsmaal, om man ikke kunde og burde gaa videre, om man ikke burde se hen til saadanne Tilfælde, hvor en Mand har forberedt Udførelsen af Et eller Andet, hvori han bliver forhindret ved den nye Lov, thi derved kunde direkte eller indirekte komme Skade og Tab for ham. Han spørger altsaa, om man ikke burde gjøre en Undtagelse i Henseende til saadanne Tilfælde. Ligeledes oplæser han det Spørgsmaal, om man ikke kunde lade en saadan Lovs Strafftræden bero, indtil Tierliste var indtraadt, og nu — mærkeligt nok — er det fra Drstedes „Nei" i disse to Tilfælde, at den ærede Drdfører har hentet de Citater, som han har taget til Indtægt for sin derfra aldeles forskjellige Betragtning. Det første Citat, der findes Pag. 168, gaar da ud paa, at en Undtagelse fra den almindelige Regel som den, jeg nylig nævnte, med Hensyn paa det Tilfælde, hvor Noget var forberedt, hvis Udførelse blev forhindret eller maatte forhindres, kunde give den mest udstrakte Leilighed til at undergrave den nye Lov og saa fremdeles. Der er den ærede Drdførers Citat. Men naar man nu spørger mig: Hvorledes er det da gaaet